

वज्राकृति पु० वज्रखेवाकृतिरख । जिह्वाभूवीवज्रचके
वर्षभेदे ।

वज्राङ्गी स्त्री वज्रनिवाङ्गं यस्याः । गमेदुकाधामभेदे (गङ्-
गङ्गे) गङ्ग० रचताभेदे (हाङ्गोङ्गा) भावप्र० ।

वज्रास्थिरङ्गला स्त्री वज्रनिवाङ्गं गङ्गुषा वज्रनं
यस्याः । कोकिलावृष्टौ राजनि० । [१५६ मेदि० ।

वज्रिन् पु० वज्रमख्यस्य इति । १६८६ अमरः २मेचके च ।

वज्रक पुं स्त्री० वज्र-च-पृथो-यस्य कः । १६८७ कसरः स्त्रियां
ङीप् २८६ वज्रौ च । २८७ ३प्रतारके च लि० मेदि० ।

वज्रन न० वज्र-च-लुट् । प्रतारणे अन्यथास्थितस्य वस्तुनो-
ऽन्यथास्थेय कथनादिनाऽन्यतोक्त्यादने । वृत् ।

वज्रनायक स्त्री ।

वज्रता लि० वज्र-च-कञ् । वज्रनाथीमे गङ्ग० ।

वज्रुल पु० वज्र-च-पृथो-यस्य कः । १तिनिघट्टे
२अथोक्तष्टौ अमरः । २वेतवृष्टौ मेदि० ३अथप्राङ्गु
गङ्ग० । ५पञ्चभेदे च इत्या० । ६वज्रदुग्गायां गवि

स्त्री हेमच० । ७वज्रे लि० वज्रुचमिवः ।

वज्रुलहुम पु० वज्रुकात्मः इमः । अथोक्तष्टौ राजनि० ।

वज्रुलप्रिय पु० वज्रुलं वक्रं प्रीत्याति प्री-क । नेतरे रत्नना०
वट वेदने भागे च अद० पुरा० उभ० सक० सेट् । वटयति ते ।

अववटत् त । [वटतः ।

वट वेदने आ० पर० सक० सेट् । वटति । अवाटीत् अवाटीत्

वट विभाजने वा पुरा० उभ० पञ्चे आ० पर० सक० सेट् इति ।

वटयति ते वटति । अववटत् त अववटीत् ।

वट कसे आ० पर० द्विक० सेट् वटा० । वटयति अवाटीत्
अवटीत् । वटतः ।

वट सोवे शी० पर० सक० सेट् इति । वटति अववटीत् ।

वट पु० वट-कञ् । १अनामस्माते इषे कसरः २अच-
मिर्मिततन्मौ च लि० । (वट्टे) मेदि० ।

वटवज्र वट्टकपत्तमन्त्रमन्त्रे ५१७ पु० वज्रम् ।

“वटः जीतो गुरुर्वाही कफपित्तश्लेष्मणः । वटो
विषर्पदाहजः कषाओ योनिटोऽलव्” भावप्र० । १वाच्ये
हेमच० । ४कपदे ५गोले ६भक्ष्यभेदे (वडा) मेदि० ।

वटक पु० वट-कुन् । पिटकभेदे (वडा) भावप्र० कताजमन्त्रे
२१८२ पु० इत्यम् ।

वटपत्र पु० वटखेव पत्रमख । १चितार्जकष्टौ राजनि० ।

२पाषाणभेदीलतायां स्त्री ङीम भावप्र० । “वटपत्नी
कषायोष्णा योनिस्त्रगदापहा” शतिद्वयभाषीहणे

रत्नना० टाप् ।

[लि० गङ्ग० ।

वटर पुं स्त्री० १जकुटे स्त्रियां ङीप् । २गठे २चक्षुषे ३भौरे
वटी स्त्री वट-कञ् गौरा० ङीप् । १रज्जो अमरः गोलाकारे

(वटी) पदार्थे भावप्र० आर्थे क चक्षुः । वटिकाप्यत्र

“वटिका अथ कथ्यन्ते तन्नाम वटिका वटी । मोदके

वटिका विषही गुडो वर्तित्तथोच्यते । सेहवत् साध्यते

वज्रो गुडो वा शर्कराद्य वा । गुग्गुलुर्वा चिमेत्तत्र

पूर्णे तन्निर्मिता वटी ।” तत्र वट्टिवहे गुडादौ ।

“गुग्गोद्वयविज्ञेन कश्चिद्गुग्गुलुना वटी” द्रवेन मधुना

वापि वटिकां कारयेद्बुधः । क्षिता चतुर्गुणा देवा

वटीषु द्विगुणो गुडः । पूर्णे चूर्णसमः कायौ गुग्गुलु-

संभु तत्त्वमम् ।” तत्त्वमम् चूर्णसमम् “इव” त द्विगुणं

देवं मोदकेषु भिषग्वरैः । इव इवकूपइवम् । “कर्मप्रमाणं

तन्नाम वटं दद्या प्रयुज्यते” । वलमिति आकादेरप्युप-

चक्षम् । वटीवटाख्ये २८अभेदे राजनि० ।

वट पु० वट-उ । १माचवके २वज्राचारिणि च हेमच० ।

वटुक पु० वट-उक् । १वाचके गङ्ग० २भैरवभेदे च तन्मम्

वट अवहायकरणे आ० आत्त० सक० सेट् इति । वटते

अववटिष्ट । [ववठतः ।

वठ वानख्ये आ० पर० सक० सेट् । वठति । अवाटीत् अवटीत्

वठर पु० वठ-वरन् । १ज्जुलं कषादि० २अथर्वे हेमच०

२गठे ३मन्त्रे च लिप्ता० ।

वड विभजने पुरा० उभ० सक० सेट् इति । वडयति ते

अववडत् त । [ववडिष्ट ।

वड वेदने विभागे च आ० आ० सक० सेट् इति । वडते

वड आरोहणे शी० पठ० सक० सेट् । वडति अवाटीत्

अवटीत् । ववडतः ।

वडभि(शी) स्त्री वडते आवासीयस्य वड-भाष वा ङीप् ।

१वटपूजायाम् (वडभि) अमरः २मावादायकस्य च

(विषेकर) रत्नना० ।

वडा स्त्री वड-कञ् । अनामस्माते पिटकभेदे गङ्ग० ।

वडिग्र न० वड-इन् वडिं यति गो-क । मरुत्सारणाथे

वक्रवीहवटकवृक्ते पदार्थे अमरः । “वडिनेन भग्नी-

रिवाकान्” इत्यादिप्रत्ययः ।

वड् लि० वड-इक् लस्य डः । वडति (वड्) अमरः ।

वड् गङ्गे आ० पर० सक० सेट् । वडति अवासीत् अव-

सीत् । वड् इति वडि वा चक्षुः ।

वड्ट विभाजने अद० पुरा० उभ० सक० सेट् । वड्टयति